

КАЛЕЙДОСКОП ПОДІЙ

СТ. 4

КАЛЕЙДОСКОП ПОДІЙ

СТ. 5

ЗНАЙОМІ НЕЗНАЙОМЦІ

СТ. 7

ДЛЯ ДУШІ

СТ. 9

ЗАПРОШЕННЯ ДО ДИСКУСІЇ

СТ. 10-11

З Новим Роком та Різдвом Христовим!

Хай Новий рік дарує Вам нові досягнення, нові враження, нові успіхи, творчі злети. Бажаємо Вам і Вашим родинам бути здоровими і щасливими, багатими і веселими, життєрадісними і усміхненими.

З новими надіями, з новими звершеннями, з новим благополуччям!

Вітаємо

19 листопада 2010 року
Миколу Олексійовича
 обрали членом-
 кореспондентом
 Національної академії
 педагогічних наук
 України за видатні
 успіхи в розвитку науки

Відкриття музею Петра Зуба

Творча постать. Особистість. Широ-
 сердна та завжди
 привітна людина.

Ці та багато інших теплих
 слів можна було б сказати
 про Петра Зуба – компо-
 зитора, поета та прозаїка,
 який десятки років присвя-
 тив роботі на кафедрі му-
 зики нашого університету.
 Доцент, який заслужив
 це почесне звання своїм
 Мистецтвом,
 відомий і в на-
 шому місті, і за
 його межами та
 на теренах ко-
 лишнього сою-
 зу.

Така люди-
 на заслуговує
 на пам'ять.
 Саме тому, за
 ініціативи ка-
 фебри естетич-
 ного виховання
 під час тижня факультету
 початкового навчання, в
 аудиторії 127, де багато
 років працював П.Г. Зуб,
 було відкрито музей його
 пам'яті.

Не один місяць три-
 вала копітка робота зі
 збирання експонатів –
 книги автора, ноти, руко-

писи, фотографії та інші реліквії. І нарешті
 аудиторію-музей відкрито
 для всіх бажаючих. Під час
 урочистого концерту зву-
 чали музичні та поетичні
 композиції Митця, лунали
 спогади.

Для більшості сучас-
 них студентів, які особи-
 сто не знали Петра Зуба,
 він є автором чудових пер-
 лин письмової творчості

та пісень, які
 виконуються і
 до сьогодні як
 в університеті,
 так і за його
 межами, – у
 школах, хо-
 рах. Так, на-
 приклад, вже
 більше 40
 років мелодія
 Петра Зуба є
 позивною на
 полтавському

радіо. Відкриття такого
 музею – не лише данина
 поваги до цієї легендарної
 людини, а й яскравий при-
 клад виховання студента
 – майбутнього вчителя на
 мелодіях нашого земляка
 та його поезіях, сповнених
 світла та тепла.

Андрій Терещенко

Ранок 17-го...

Студентське життя... Хто ж не отримувач за період студентства «наганяїв» за пропуски, невивчені пари, студентські «приколи». А хто не боявся заходити до деканату, а тим паче, кабінету декана. І немає таких студентів, які б без остраху жартували на заняттях у суворих викладачів...

Але цього річного Дня студента зламав усі стереотипи, стерши межі між викладачами хіміко-біологічного факультету

та студентами.

Із самого ранку на факультеті святковий настрій, музика, жарти... І викладачі, на чолі з деканом клопочуться над налаштуванням проектора... як не дивно, але на творчий лад. Стає зрозумілим одне: готується сюрприз!

Студенти невпевнено, але сходяться до чарівного куточка викладацької творчості... І ось, Музика гучніше, на екрані з'явилися перші фотографії студентів з оригінальними

підписами. Кожен міг побачити себе, кожному дісталася увага та викладацький гумор. Усі лишилися задоволені. Студенти, а їх привітали перші люди факультету, не забули про них. І, звичайно ж, викладачі. Бо хто ж не любить робити подарунки? Ось такий День студента у хіміків-біологів – серйозних, зайнятих, але звісно ж – з почуттям гумору та вдячності найкращим людям у світі – нашим викладачам!

Антоніна Федорченко

Святкування Дня студента

Не так давно ми святкували Міжнародний день студента. У цьому році наш університет влаштував грандіозне свято для своїх підопічних. Ми опитали студентів з різних факультетів, щоб дізнатися, чи адалим було свято.

На питання: **Чи сподобався вам день студента в університеті та Що очікуєте наступного року**, ми отримали такі відповіді...

Ткач Вероніка, студентка 43 групи технологічного факультету.

«День студента був незвичайний. Зраділа отриманим привітанням зі святом о 8-ій годині ранку. Приємно вразили безкоштовні тістечка та чай, бо таке вперше. Усім сподобалося, що були збільнені з першої пари. На концерт цікаво було подивитися на виступи студентів

університету, але концерт був занадто довгим, чим дуже втомив.

У наступному році хотілося, щоб не було повторень (з зірочками вже буде не цікаво), але будемо очікувати такого ж високого рівня.»

Капленко Ірина, студентка 31 групи філологічного факультету.

«Мені дуже сподобалось, як святкували день студента в університеті. У минулому році було зовсім не так. На нашому факультеті встановили проектор і всім було цікаво побачити фотографії зі студентського життя своєї та інших груп. Також нас частували чаєм і тістечками.

Із задоволенням відвідала святковий концерт.

Наступного року хотілося, щоб цей день був вихідним для студентів.»

Підлісний Єгор, студент 24 групи факультету початкового навчання.

«Хочу подякувати студентському парламенту та деканату нашого факультету за чудове святкування. Завдяки самоврядуванню студентів, усе пройшло на вищому рівні. Дякуємо на-

шому проректору за флешмоб. Порадували чай і зірочки, що роздавалися на вході. Дуже сподобався банер «Слава Студентам». Якраз до свята вийшов дебют першокурсників, було цікаво.

У наступному році очікуємо нових несподіванок, і своїм студентським колективом обіцяємо допомогти.»

Сморчинська Ірина, студентка 31 групи філологічного факультету.

«У цьому році мені дуже сподобався день студента, і за це хочу подякувати всім, хто організував свято. Перше, що вразило – це банер, вивішений вздовж всього університету. Також наш факультет вітав кожного студента чаєм і зірочкою. Велика подяка нашому деканату за музику на перервах і

фотографії на проекторі.

У наступному році хотілося, щоб День студента був днем самоврядування, коли студенти могли б вести пари і, можливо, навіть посидіти в деканаті на місті декана.»

Іваненко Павло, студент 15 групи факультету фізичного виховання.

«День студента був яскравим. На нашому факультеті було караоке і всі залюбки взяли в ньому участь. Дуже зраділи, коли дізналися, що першої пари не буде. Зірочки та чай у цей день смакували, як ніколи. Також дякуємо за святковий концерт і настрій.

Наступного року очікую не менш яскравих вражень і, можливо, трохи полегшених занять у цей день.»

Опитування провела Тетяна Лазаренко

Найкращі студенти найкраще танцюють

Усім відомо, що найкращі студенти живуть у нашому місті. Вони ж бо – найліпші науковці, програмісти, спортсмени, громадські діячі, медійники та літератори. А ще – неперевершені танцюристи! 26 листопада у Чернівецькому міському палаці культури відбулося нагородження переможців регіонального етапу Всеукраїнського конкурсу «Кращий студент України», а в його рамках – танцювальне змагання і благодійне шоу «Танці з викладачами».

Нагородження студентів спочатку відбувалося за шістьма основними номінаціями, які ми вже згадали вище. А наприкінці обрали ще й «Кращого студента (комплексна характеристика)». Програма концерту буда досить насиченою. Значайно, голосовою родзинкою ввечері стали «Танці з викладачами». Своїми креативними постановками глядачів порадували одразу шість пар, кожна з яких представляла окремий навчальний заклад міста.

Честь нашого університету захищали **Олександр Бугай та Ник Маріна Миколаївна**.

Олександр навчається на факультеті фізичного виховання, 13 років займається бальними танцями, кандидат у майстри спорту, захоплюється різними видами единоборств.

Марина Миколаївна, викладачка фізико-математичного факультету, танцює «без року тиждень», але вже

встигла шалено закохатися у це мистецтво. Пара вже взяла участь у шоу минулого року, тоді вони здобули перемогу, та ще й збрали найбільшу суму грошей на благодійність. Цього вечора учасники підкорювали глядачів одразу декількома видами бального танцю. На наш погляд, виступ був просто чудовим: яскраві костюми, цікава постановка, вишукані рухи та досконала пластичність партнерів.

За результатами двох конкурсів журі визначило переможців. Найкращими танцюристами стали Єгор Процько та Юлія Іванова, які представляли ЧДІУ. Під час антракту всі бажаючі мали можливість проголосувати за улюблену пару, вкинувши гроші у скриньку з іменами тієї, яка найбільше сподобалася. Усього таким чином було зібрано 1135 грн. Перемогли Куліш Ярослав і Сизоненко Олена (ЧДТУ), виручили 646 грн. Але пара від нашого ВНЗ також набрала кругленьку суму – 254 грн.

Кому ж дістануться всі ці гроші? На це питання відповів один із організаторів – Денис Сікларець: «Усі зібрані кошти підуть на допомогу дитячому відділенню обласного туберкульозного диспансеру. Плануємо закупити ковдри і меблі. У минулому році таким чином ми пошили костюми і облаштували зал для занять танцювальному колективу «Мрія» Чернівецького загальноосвітньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів імені Ю. М. Кошубинського».

Тетяна Лашук

Творча майстерня.

Не когось там, а майбутнього вчителя!

Усе велике починається з малого. Це твердження як найкраще підходить для розповіді про надзвичайний куточок хіміко-біологічного факультету. Вже декілька років під керівництвом чуйної та творчої Марини Олександрівни Колесник на факультеті діє Творча майстерня майбутнього вчителя, щотижневі зустрічі для тих, хто жити не може без веселої компанії, пізнання себе та світу і просто теплої атмосфери.

Цікаво, чому творча? На це питання у нас є точна відповідь: БО! Бо професія вчителя – сама по собі неможлива без творчості. А ще кожна наша зустріч на-

сичена різноманітними інтерактивними заходами: тренінгами, фільмами, музикою, іграми, малюнками. І це ще далеко не весь перелік наших творчих можливостей!

Чому майстерня? Тому що саме тут створюються умови для сходження кожного учасника до нових знань, та певного досвіду шляхом самостійного або колективного відкриття.

Іншою особливістю майстерні є реалізація ідеї діалогу в усіх його аспектах. Відбувається обмін думками, знаннями, творчими знахідками між учасниками майстерні, чому сприяє чергування індивідуальної, групової діяльності та роботи в парках. Обмін відбувається також між досвідом кожного учасника, з одного боку, й викладацями, гостями майстерні – з іншого. Нарешті, іде внутрішній діалог кожного із самим собою.

А ще наша майстерня є творчою, бо накопичений на заняттях досвід виливається в колективні творчі справи, різноманітні проекти, акції, які проходять на факультеті. А найголовніше – ми ділимося своїми успіхами, адже лише за цієї умови можемо стати майстрами.

Антоніна Федорченко

Нарешті відбулося!

Перший в історії нашого Найкращого Університету в Чернівцях ФЛЕШМОБ відбувся на День студента 17.11.10 г. у центральному холі 1 поверху.

А починалося все так:

У 12.45 близько 50 студентів факультету початкового навчання гуляли собі в холі і раптом – у повітрі почали з'являтися сотні мильних бульбашок. Видовище захоплює. Потім флешмобери з щасливими обличчями ходили змійкою

навколо колон та о 12.48 завершили акцію гучними оплесками та вітаннями з Днем студента. Таким дійством факультет відсвяткував найкраще свято студентської молоді, яке запам'ятовується і глядачам, і його учасникам. Відкриємо маленький секрет: факультет початкового навчання готує нові акції флешмобу, тому не дивуйтеся, якщо раптом побачите щось незвичайне, адже попереду Новий рік – свято сюрпризів і дивовижних несподіванок!!! З наступаючими святами!

Гільдія ЧІКС

Свято на кафедрі педагогіки і методики початкового навчання

23 листопада 2010 року кафедра педагогіки і методики початкового навчання у рамках Тижня факультету відсвяткувала День кафедри.

Було проведено багато різноманітних і цікавих заходів, а саме: студентську науково-практичну конференцію з методики математики, присвячену 80-річчю від дня народження проф. кафедри І.С.Матюшка (провели доц. С.І.Стрілець, ст.в. Н.М.Федотова); презентовано слайд-шоу «Історія кафедри педагогіки і методики початкового навчання» (викл. Ю.М. Носко); на обласному телебаченні у передачі «Азбука для батьків» відбувся виступ канд. пед. наук М.В.Конювальчук; випущено стінку до 90-річчя професора каліграфії І.Ф.Кирея; пройшла зустріч студентів 32 групи з канд. пед. наук, доцентом Д.Г. Пилипенком на тему: «Учитель! Перед іменем твоїм...» (провела канд. пед. наук, доц. Т.В. Гринь); презентовано фотогазету «Дитячі роки кафедри» (ідея та реалізація – викл. В.М.Пола, Ю.М.Носко); проведено відкриття лекцію з теорії виховання «Умови успішного виховання дитини в сім'ї» у формі ток-шоу із запрошенням гостей, експертів (провела канд. пед. наук, доц. кафедри М.В.Конювальчук); проведено лекцію «З історії факультету початкового навчання і кафедри педагогіки і методики початкового навчання» (ст. викл. І.С. Турчина) та ще багато іншого.

Вітаємо кафедру педагогіки і методики початкового навчання та бажаємо їй творчого натхнення й нових досягнень!

Необхідно знати!

Щороку в ЧНПУ імені Т.Г.Шевченка проходять вибори Студентського парламенту університету, його голови, заступника та секретаря. Цього року вибори відбулися в середині листопада.

Головою парламенту було обрано Микаїлова Руслана (студента Інституту історії), заступником – Прохоренко Анастасію (студентку філологічного факультету), секретарем – Марину Зуєву (студентку хіміко-біологічного факультету).

Можливо, Ви запитаете: «Що ж таке студентське самоврядування? Чим воно

займається?». Його права та обов'язки чітко прописані в Законі України «Про вищу освіту»: «Студентське самоврядування забезпечує захист прав та інтересів осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі». Тож кожен зі студентів має право звернутися до Парламенту за порадою, допомогою.

У планах на майбутній рік визначено такі заходи – проведення конференцій, культурно-масових заходів, вирішення багатьох питань, пов'язаних з гуртожитками, працевлаштуванням студентів тощо. Також з нового року на вас чекає ба-

гато приємних сюрпризів!

Незважаючи на те, що з моменту виборів пройшло не багато часу, є певні досягнення – з 4 по 5 грудня на базі нашого університету, спільно з Чернігівською обласною студентською радою, була проведена Обласна школа студентського самоврядування, де як тренерами, організаторами, так і учасниками були активісти нашого вишу.

За порадою, допомогою або з пропозиціями щодо роботи Студентського парламенту Ви можете звертатися до аудиторії №200.

На Всеукраїнських змаганнях з кікбоксингу «золото», «срібло» та «бронзу» взяли студенти нашого університету!

11-14 листопада в Харкові пройшов Фінал кубку України з кікбоксингу. Участь у змаганнях взяла також і збірна Чернігівської області, до якої увійшли троє студентів нашого вишу – Максим Бабицький, Олександр Алієв та Альона Новикова. І всі троє повернулися з перемогою!

Максиму Бабицькому, студенту 15 групи факультету фізичного виховання лише 19 років, 4 з яких він присвятив кікбоксингу. До цього він займався багатьма видами спорту – баскетболом, футболом. Але саме кікбоксинг привів його до заслуженого успіху, бо шість днів на тиждень по дві години необхідно наполегливо тренуватися. На питання «Чому саме кікбоксинг?» Максим відповів просто: «Цей вид спорту саме для мене. Моє життя – це спорт».

Ще один учасник змагань – Олександр Алієв, студент 25 групи філологічного факультету. Олександр зумів завоювати срібну медаль на змаганнях. Цей чемпіон відомий студентам нашого університету ще і як талановитий співак у стилі реп. Ми спитали, чому йому подобається займатися боротьбою, він відповів: «Мені подобається результат. Крім цього спорт – постійна робота над собою».

На змаганнях відзначилася і Альона Новикова, студентка 25 групи філологічного факультету, яка завоювала срібну та бронзову медаль!

Ми вітаємо всіх переможців, бажаємо їм натхнення та успіхів!

Анастасія Прохоренко

Шкільна педпрактика, або як не впасти обличчям у бруд

Час спливає стрімко, і ось Новий Рік вже майже «на носі». І знову все як зазвичай: сесія, невиспані ночі, а вже за півроку такі очікувані літні канікули. Для когось вони стануть лише маленькою перервою перед наступними університетськими роками, а хтось назавжди покине стіни вже такої рідної альма-матері, а когось чекають довгі роки вчителювання, інші вже планують своє життя за кордоном, а деякі лише починають задумуватися над власним майбутнім. Та безперечно, у пам'яті кожного з нас нав'язно закарбується певні спогади, пов'язані із роками студентства. Але впевнена, що існує три речі, які кожен з нас, незалежно від віку, пам'ятатиме усе життя. Це перший дзвоник, коли наші неспівні ноги лише ступали до стін величній будівлі університету, випускний – момент прощання з одногрупниками та викладачами, та, звісно, **ПЕРШИЙ ВЛАСНИЙ УРОК**.

Здавалось би, що четвертий курс – це вже майже фінал, ти виходиш на фінішну пряму змагання за дипломом бакалавра. Але як виявляється, паралель четвертокурсників вперше безпосередньо має справу із вчителюванням. І ось ти стоїш на порозі школи: ще сам нещодавно учень, але сьогодні вже покликаний сіяти зерно знань таким юним та недосвідченим дітям. Викладання англійської мови у школі протягом цілого місяця – звучить майже фантастично для твоєї незрілої свідомості. Намагаючись безвідривно дотримуватися порад улюбленого викладача із педмайстерності, з достойним виглядом, але такими ненадійними тремтливими колінами ти заходиш до **СВОГО ПЕРШОГО КЛАСУ**. І одразу зустрічаєшся із десятками пар очей, питання яких різняться від «А ти хто така?» до «Що ти тут забула?». «Лише б 5 тижнів пережити», – з надією думаєш ти.

Звичайно, для кожного із студентів педпрактика виявилась чимось індивідуальним, своєрідним. Залежить це і від учителя, і від дітей у класі, і від рівня знань учнів. Відвідавши декілька уроків та ледве запам'ятавши дітей в обличчя, ти трагічно усвідомлюєш, що, як співається у пісні, «свято наближається». Точніше, не зовсім свято. Якщо точніше – «судний день», думаєш собі ти. «А що, коли вони поставитимуть питання, на які я не знатиму відповідей? А раптом у мене залишиться багато вільного часу наприкінці уроку? А що як діти не будуть мене слухатись???» – ці та багато інших питань розривають і так збуджену свідомість. Починається урок. Дівчі вдаються краєм ока поглянути на годинник – чи вкладається за часом? І тут зненацька дзвоник сповіщає щасливих дітей про початок перерви. І ти ніяк не можеш второпати, що сорок п'ять хвилин, яких ти чекав та боявся найбільше, уже закінчилися. Обговорення уроку із одногрупниками, зауваження вчителя мов уві сні пролітають крізь розуміння того, що **ТИ ЦЕ ЗРОБИВ**. І неважливо, чи досягнув ти лінгвістичної та дидактичної мети на своєму уроці – адже ти лише навчався, і за перший, нехай

навіть зіпсований, млинець – бити не будуть. Уже через двадцять хвилин з гордістю розповідатимеш знайомим: «А я саме на практиці. Сам уроки проводжу. Так-так, серйозно. Цілий урок – з початку і до кінця». Головне у такі моменти не захлинутися почуттям власної гідності – зараз його краще трохи притримати. Не встигнеш і оком моргнути, і от 4 тижні активної практики добігають кінця. У розпачі «гуєш» слова на кшталт «звітний матеріал», «відкритий урок». Попереджаю: із цими поняттями варто ознайомитися заздалегідь, аби потім уникнути неприємностей. Та навіть ці не дуже позитивні речі не псує твоє враження про НІХ. Розумних, чесних, ще зовсім наївних, але в той же час вже майже дорослих ДІТЕЙ. Щиро сподіваюся, що ти потрапив саме до такого класу. Якщо ж ні – то майже впевнена, що після закінчення педпрактики вони стануть саме такими. Щодо власних висновків, хочу поділитися найважливішим. Ніколи в житті не думала, що абсолютно «чужі», на перший погляд, діти можуть надихати вчителя. Отримуєш правильну відповідь, і серце злітає десь високо-високо, бо діти роблять прогрес. «Та кого ти обманюєш?», – з іронією запитає пересічний брат-студент. «Що це за світ через рожеві окуляри? Я, наприклад, потрапила до класу, де учні читали «Playboy» замість підручників і активно курили замість того, аби їсти яблука, як це роблять «правильні діти».

«А це вже ВАШЕ ставлення до проблеми, – скажу я вам, – і, певно, над цим треба працювати». Погодьтеся, підхід можна знайти до будь-якої людини, то хіба ж вам не вдасться зрозуміти проблеми та інтереси дітей? Насамкінець, дозволяйте дати декілька порад студентам, у котрих подібний «експерієнс» ще попереду.

Практичні поради майбутньому

вчителю-студенту:

1. Завжди будь щирим. Діти миттєво вловлюють усі фальшиві нотки у вашому голосі. І тому вчити їх справедливості та чесності потрібно лише тоді, коли сам виховуєш у собі ці якості.

2. Розмовляй неголосно, але впевнено. Це не означає, що потрібно ховати власні емоції. «Чисті» емоції – радість, розчарування – виявляти потрібно.

3. Завжди виконуй свої обіцянки. А відповідно – добре подумай, перед тим, як щось пообіцяти.

4. Усі вимоги треба чітко пояснювати – наказ «треба» спрацює лише в армії, дітям потрібні мотиви для виконання певної роботи.

5. Ні в якому разі не читай з книги або зошиту! Це не семінар – втративши увагу учнів, повернути її буде надзвичайно важко.

6. Будь дружелюбним та привітним, проте не дай дітям забути, що ти – **ВЧИТЕЛЬ**.

Тетяна Грабовець

«Дружите с Серёжей Кудиным - он до плохого не доведет»

Сергей Фёдорович, нам всем известно по курсу психовалиологии, что детство оставляет большой отпечаток на развитии личности, а какие Ваши самые яркие воспоминания о детстве? Дед Мороз, елка, подарки. Почему так? У меня Дедом Морозом была мама, она работала в детском саду воспитательницей, и от мамы все пошло: и музыка, и веселье, и тамада. Мама задавала тон, водила на разные новогодние праздники: в филармонию, в театр.

Каким Вы были в детстве: спокойным или задорным ребенком? Ой, а детства я был очень задорным, был драчуном. Но, дрался по делу, заступался за слабых. С другой стороны, я очень хорошо учился, и не смотря на то, что был драчуном, родители моих друзей всегда говорили: «Дружите с Серёжей Кудиным - он до плохого не доведет».

Когда Вы увлеклись музыкой? У меня пела мама. Я увлекся музыкой еще с садика. Меня задействовали в разных новогодних спектаклях, я пел, танцевал; был то мишкой, то помощником Деда Мороза. С первого класса мама отдала меня на баян. В школе всегда пел в хоре, играл в ансамбле. Раньше проводился Всеукраинский конкурс «Орляк», я там занял первое место, это считалось очень почетным. После восьмого класса поступил в музыкальное училище на класс баяна. Там был большой конкурс - двадцать человек на место. Но я там не учился. Пошел в девятый класс, а потом поступил в медицинский.

Какие были еще хобби помимо музыки? Спорт. Мы занимались спортом, поэтому не было ни туберкулеза, ни каких-либо других инфекций. Были же везде катки - я хоккеем увлекался. Был капитаном команды. Называлась у нас команда «Химик», потом «Спартак». Ездил в Киев на соревнования «Золотая шайба», выступали во Дворце спорта - незыблемое впечатление. Еще я организовал ансамбль, играл на гитаре. Мы выступали и в школе, и во Дворце пионеров, такие модные и очень популярные - вот это было самое большое хобби.

Как повлияла музыка на развитие Вас как личности? Везде помогало, даже в армии. Там мы организовали оркестр духовых инструментов, играли на концертах, на разных торжествах, юбилеях. За активное участие мне всегда давали отпуск летом. Потом занялся серьезно студийной музыкой. Самым большим своим достижением считаю то, что мы с Петром Зубом (наш внеклассный авторитет и духовный наставник, двад-

цать лет заведовал кафедрой музыки и пения) сделали полный диск его песен и видео версию, где он поет один и со своими студентами. Это мое самое большое удовлетворение и радость.

Что интересного Вы можете припомнить из своей студенческой жизни? Много было веселого. Например, помню случай в палате, когда у нас началась клиника. Начал осмотр больной, а вокруг все смеются. Говорю: «Больная дышит, держим грудь». А она мне: «доктор, а вы забыли трубочку надеть». Вот такой прикол.

Много ли было у Вас друзей? Остались ли они сейчас? Да, друзья детства - они же кумовья, университетские друзья, армейские. Мы перезваниваемся, и в интернете общаемся, и поздравляем друг друга со всеми праздниками. Я даже помню по имени всех своих одноклассников и учителей, все удивляются, какой я архивариус.

Кем Вы больше были: лидером или душой компании? Больше душой компании.

Почему Вы решили заняться медициной? Это получилось случайно. После восьмого класса пришел к нам Сорока Сергей Васи-

льевич - психотерапевт. Он только закончил институт, как сейчас помню, на нем такой вишневый костюм был. Показал нам гипноз в школе. Я в шоке был. Запомнил все его слова.

Пришел домой и решил испытать все увиденное на своем соседе Юре. И у меня получилось, так сказать, «вогнать его в транс»! Я так увлекся этим гипнозом, начал много читать и мне посоветовали поступать в медицинский. Моим крестным отцом в медицине стал Сорока Сергей Васильевич (он практикует в Киеве и Чернигове). Так я поступил в Ленинградский педиатрический.

Практикуете сейчас гипноз? Нет, сейчас гипнозом не занимаюсь. Есть

много других способов влияния на людей, а лезть в душу человека - очень опасно.

Как долго Вы проработали врачом? С 1983 года и по настоящее время. Я до сих пор практикую психотерапию - частная практика. Я же закончил педиатрический, потом стал психиатром - интернатуру закончил, потом был военным психиатром - начальником психоневрологического отделения госпиталя в Германии. А с 1994 года работаю преподавателем в университете и остаюсь врачом.

Как Вам в Германии, понравилось? Не хотели там остаться? Да, понравилось, очень. Я был там пять лет. Была возможность остаться - предлагали, но я не захотел. Всегда тянуло на Родину, на Украину, не могу без своей Родины, на полном серьезе говорю.

Если не секрет: почему Вы уделяете больше времени преподаванию чем медицине? Ответ так, как я когда-то ответил ректору, устраиваясь на работу. Он мне говорит: «Что ты здесь забыл? Квартиры не даем, зарплата - маленькая. Ничего тебе здесь особого не светит». А я в ответ: «мне эта работа, преподавательская, душу приводит в равновесие, люблю я это дело».

Какой случай из Вашей врачебной практики Вам больше всего запомнился? Когда мы спасли больную с эпилептическим статусом. Это я считаю своим первым стрессом и первым опытом. Мы не дали ей умереть. И что только мы ей не вводили... А помогла расторопность и те знания, которые получил еще в институте. До сих пор помню фамилию больной.

Расскажите о своей семье? Как Вы проводите время вместе? Моя семья - жена, дочка и кошка Чика. Любим отдыхать летом на даче. Общие увлечения: мы все любим музыку, танцевать, петь.

А какие у Вас сейчас увлечения? Музыка. Студийная запись, аранжировка, продюсирование. Имеются проекты с Николаем Зборацким, Николаем Юсковым, Владимиром Пескиным, проект связанный с творческим наследием Петра Зуба. А также провожу корпоративы, преподавательские вечера.

Есть ли у Вас жизненное кредо? Быть здесь и сейчас, любить себя и человека, который стоит напротив. Любить жизнь - самое главное. Любить каждую секунду этой жизни. Смысл жизни в каждом мгновенье каждого часа!

Новогоднее пожелание от Сергея Фёдоровича Кудина:

Хай везе і хай щастить,
Хай освятиться ця мить,
Щоб всі довшенько жили,
Наче маківки цілі!

Катя Агієнко

Як студенти боролися зі СНІДом

1-го грудня, зайшовши до фойє Чернігівського національного педагогічного університету, ви відразу би помітили незвичну атмосферу. Лунала музика, ведучий щось говорив у мікрофон. Подивитися на це дійство зібралось чимало народу. У центрі, біля столу, роздавали якісь брошури, лимони, червоні стрічки й контрацептиви.

Аби детальніше дізнатися про те, що ж відбувалось, ми звернулися до одного з організаторів акції, присвяченої Всесвітньому дню боротьби зі СНІДом, – Володимиру Бокачу, голові профбюро фізико-математичного факультету.

«Наш захід називався «Захисти себе від СНІДу». Захід організований спільними зусиллями профкому студентів, культурно-виховного відділу та студентського самоврядування. Ми переслідували просвітницьку мету, тому роздавали літературу про причини хвороби та шляхи її запобігання. Усі бажаючі могли прикріпити собі червону

стрічку, яка є символом боротьби та взяти презерватив, як засіб захисту.

Усі присутні реагували дуже позитивно, активно цікавилися, намагалися брати участь у конкурсах. Ми підготували анкети з питаннями на кшталт «що таке СНІД? Як Ви відноситеся до цього захворювання?» і за перші п'ятнадцять хвилин перерви всі анкети було заповнено».

Організатори акції не зупинили-

ся на цьому заході. О 18:00 в актовому залі пройшла тематична зустріч з лікарем «Клініки, дружньої до молоді», завідувачем відділу допомоги дітям та підліткам, обласним лікарем-гінекологом Л.А. Семенюк. Студенти змогли почути відповіді на власні запитання, які заздалегідь могли подати через анонімну скриньку для запитань. Не менш цікавим був перегляд короткометражного фільму та виступ молодіжного

театру «Аномалія» Чернігівської обласної молодіжної громадської організації «Наше покоління» та пісня «Береги любов» у виконанні Садовікової Анни.

Володимир Бокач вважає, що головна мета заходу досягнута: «Ми привернули увагу до проблеми і осторонь ніхто не залишився. Зі СНІДом безперечно потрібно боротися. Україна займає перше місце в Європі за числом ВІЛ-інфікованого молодого покоління. Необхідно прикласти максимум зусиль для подолання хвороби. У суспільстві склалися неправильні стереотипи, які треба змінювати. Не обов'язково близько, чим на триста метрів, не підходити до хворого або ходити у скафандрі, щоб не захворіти. Адже ВІЛ не передається повітряно-крапельним шляхом, тільки через кров, або внаслідок випадкових статевих контактів. Я цілком спокійно можу підійти і привітатися з ВІЛ-інфікованим другом. Хотілося, щоб кожен так міг».

Саша Корольова

За кожне життя - разом!

Щорічно 1-го грудня у Всесвітній день боротьби зі СНІДом тисячі людей одягають червону стрічку – символ, який означає: «Я знаю про проблему ВІЛ/СНІДу і я не байдужий до неї». Небайдужими до цієї проблеми є й викладачі та студенти психолого-педагогічного факультету, адже СНІД забирає найдорожчу з людських цінностей – життя, особливо прикро, коли ця цінність втрачається в дитині.

Як зазначалося, на Національній науково-практичній конференції з питань ВІЛ-інфекції/СНІДу, що відбулася 17-19 листопада 2010 р. в м. Києві, Україна на сьогодні за темпами розвитку епідемічного процесу ВІЛ-інфекції посідає одне з провідних місць серед країн Східної Європи. Згідно з оціночними даними в Україні проживає 360 000 ВІЛ-інфікованих, у той час як офіційно під диспансерним наглядом перебувають 106 366 ВІЛ-позитивних людей, а це означає, що лише 30% людей, які живуть з ВІЛ, знають про свій ВІЛ-позитивний статус.

Станом на 01 липня 2010 року в Україні на диспансерному обліку перебуває 9054 дітей, народжених від ВІЛ-позитивних матерів, з них 2421 дитини – з підтвердженням ВІЛ-статусом.

Незважаючи на збільшення обсягів ресурсів, що виділяються на боротьбу з епідемією ВІЛ/СНІД, Україна входить до числа країн із найвищим темпом зростання нових випадків ВІЛ інфекції. Щодня, 87 людей інфікуються ВІЛ та близько 50 помирають від захворювань, викликаних СНІДом.

Найбільш уразливою категорією до зараження ВІЛ-інфекцією є молоді.

Усвідомлюючи соціальну значимість та актуальність цієї

проблеми, щорічно на психолого-педагогічному факультеті проводяться заходи, які спрямовані на усвідомлення молоддю переваг здорового способу життя, профілактику ВІЛ-інфікування, формування толерантного ставлення до ВІЛ-позитивних дітей.

Одним із щорічних заходів стала участь факультету у Всеукраїнській благодійній акції – «Заради життя 2010».

Пі організатором виступила Всеукраїнська благодійна асоціація «Рівний – рівному» за підтримки Представництва ООН в Україні. Метою акції є привертання уваги громадськості до кризової ситуації щодо захворюваності населення України на ВІЛ/СНІД, пропагування здорового способу життя серед молоді та збір коштів на лікування, догляд та підтримку дітей, які живуть з ВІЛ.

На нашому факультеті акція пройшла під гаслом «За кожне життя – разом!». Під проведення ініціювали колективи кафедри екологічної психології і психічного здоров'я та студентський парламент. За час проведення акції було зібрано 2500 грн., які перераховано в Центр «Клініка для лікування дітей хворих на ВІЛ-інфекцію» Української спеціалізованої дитячої лікарні «Охматдит».

Учасники заходу отримали футболку з написом «Здорове майбутнє починається з ТЕБЕ!».

Як післяслово, хочеться висловити думку, що на ризик інфікування ВІЛ не впливає ні статеве наляканість, ні соціальний статус, ні вік чи раса, проте тільки від нас самих, від нашої поведінки та життєвої позиції залежить наше здоров'я. І, дійсно, здорове майбутнє починається із кожного з нас...

Ірина Шлімакова

Новорічними бувають не тільки ялинки і сосни...

Є рослини, зелені завжди.
Ім вітер не перешкода, сніги і холоди –
За них ми дякуємо щедрій природі,
Вони свіжі весь рік, і в будь-яку погоду...

Жан Деділь

Незабаром таке радісне довгождане свято – Новий рік. Зустріч Нового року нерозривно пов'язана в нашому сприйнятті з зеленою красунею-ялинкою або сосною, прикрашеною новорічними грашками. Але крім добре відомих нам сосен і ялинок, на нашій планеті відомо ще 800 видів, що відносяться до відділу голонасінних.

Історія появи голонасінних на планеті починається понад 300 млн. років тому. З того часу багато з них зникло і залишилося у вигляді викопних решток. Але окремі види збереглися і зараз є живими пам'ятками минулих епох, «динозаврами рослинного світу».

У кінці мезозойської ери та в третинний період кайнозой голонасінні були переважною групою рослин і основною складовою лісових угруповань нашої планети. До видів природної флори голонасінних на Чернігівщині відносяться сосна звичайна, ялина європейська з родини Соснові і яловець звичайний родини Кипарисові. На території Чернігівської області в цілому зростає значно більше інтродукованих видів голонасінних. Так, в дендропарку «Троїтанець» зростає з роду Ялина 51 вид, підвид та форма, модрина – 6, сосна – 27, туя – 32, яловець – 25.

Древнє походження мають також види з роду Сосна, найстаріші зразки яких належать до юрського періоду мезозойської ери (близько 180 млн. років). У сучасній флорі нараховується понад 100 видів сосен, що є цінним джерелом деревинних і рекреаційних ресурсів, фармпрепаратів та складовими екосистем. Найстарішим деревом Америки є сосна з Каліфорнії, як якої 4768 років.

Більш молодшим від сосни є рід Ялина, яка з'явилася у крейдяний період мезозойської ери (близько 70 млн. років). У лісах Європи та Північної Америки зустрічається кілька десятків її видів. А найстарішим деревом

світу та Європи, яке знайдено у Швеції, є також дерево ялини, як якої близько 10 тис. років. А поряд з нею зростає ще 20 ялинових дерев віком понад 8 тис. років. Наша цивілізація зобов'язана ялині звичайній тим, що ліси з неї дають «мизинну» деревину для виготовлення різних інструментів, сировину для деревообробної промисловості та мають низку інших корисних сфер використання.

Отже, голонасінні як своєрідна і досить цікава група насінних рослин, мають велике значення для людства, а тому потребують дослідження, збереження й широкого використання.

Однією з форм їх вивчення та ознайомлення є створення колекцій, які називаються конферетуми (від лат. «coniferum», тобто «соли» – «шишка», «fetus» – «носій»). Основною їх метою є культивування інтродукованих голонасінних та демонстрація їх видового і формового різноманіття, декоративних якостей та можливостей використання в ландшафтному дизайні. Особливості конферетуму надає те, що більшість шишконосних є вічнозеленими і мають декоративний вигляд протягом усього року.

Основні посадки конферетуму агробіостанції університету були проведені в 2005-2008 рр., в його основі – систематико-ландшафтний принцип. На сьогодні колекція конферетуму нараховує 35 видів та 26 різновидів 17 родів з 6 родин, включає зразки рослин, привезені з наукових ботанічних установ України та зібрані під час наукових експедицій по території України, зокрема з Карпат.

Серед рослин конферетуму агробіостанції, які варто побачити, це метасекоя гілтоотроболюбна (мачогове дерево), гімкго дослопатове (дерево Гете), сосна сибірська ке-

дрова (дерево кедрових горішків), тис ягідний (непій-дерево), криптомерія японська (японська ялинка), туся канадська (американська ялинка), яловець віргінський (олівецьке дерево), ялина канадська (пухляста ялинка), кипарисовик Лавсона (несправжній кипарис). Усі вони органічно доповнюють наше уявлення про дивовижний світ голонасінних та захоплюють своїм зовнішнім виглядом (габітусом) і декоративними якостями.

Але деревця ялини і сосни є більш звичними атрибутами наших новорічних свят. Ми вже так звикли до цього атрибуту, що не часто замислюємося над тим, скільки це коштуватиме природі, скільки губиться дерев, які впродовж недовгого часу є окрасою наших помешкань, а потім засохлі, знівчені вже на початку січня викидаються на смітник. Створити відчуття свята, радісного чекання новорічного дива можна і без знищення дерев. Пропонуємо вам кілька способів створити свято та зберегти гектари хвойних лісів.

Поступово все більше людей віддають перевагу штучним ялинкам, а також деревцям в контейнерах. Після свят такі ялинки та сосни можна тримати на балконах або ж висадити на подвір'ї.

Новорічну ялинку можна створити власними руками, зробивши новорічну композицію. Набагато краще й цікавіше прикрашати соснові чи ялинові гілки, робити ялинки з підручного матеріалу, створюючи новорічні композиції, які можуть стати гарним подарунком для батьків і друзів, прикрасити домашню оселю, аудиторію чи робочий кабінет.

При складанні новорічних композицій можна використовувати такі компоненти, як гілки ялини, сосни (символізують довголіття і вітальність), гілки рослин з вічнозеленим листям (падуб, туя, самшит), баранок, калину, шипшину, глід, горобину, барбарис, терен, красивої форми оголені гілки дерев кущів, жовтогарячі плоди фізаліса. Можна також використати шишки, плоди дерев (жолуді, каштани, крилатки клена, липи) та інші. До складу композицій можна включати рослини-символи України, а саме: калину, вербу, колоски жита, пшениці, засушені чорнобривці. Особливе значення можна приділити і виготовленню дідухів як атрибутів стародавньої традиції святкування Нового року та Різдва Христового.

Значно прикрашають зимові композиції зрізані гілки, які встигли розпуститися. Красиво розпускаються взимку гілки ліщини, верби, берези, жовтої акації, глоду, смородини, малини, вишні, гортензії, тополі, липи, калини і багатьох інших деревних рослин. Для того, щоб прискорити виведення рослин зі стану спокою, необхідно занурити гілки на декілька хвилин у теплу ванну або витримати у воді з температурою 30-35 градусів протягом 10-12 годин, а потім поставити у вазу з водою кімнатної температури.

Новорічні композиції є справжньою окрасою інтер'єру. У них обов'язково повинен бути символ домашнього вогнища – свічка, можна додати плашечку, сніговичка, оформити це квітами. Можливий варіант – мандарини, які у багатьох асоціюються з Новим роком і в перекладі означають «золото». Тому, використавши мандарини, як елемент новорічної композиції, ми запрошуємо до оселі фінансове благополуччя.

З метою формування екологічної культури, виховання відповідальності за навколишнє середовище та естетичних навичок у Чернігівському національному педагогічному університеті імені Т.Г. Шевченка на зимко-біологічному факультеті кожного року організуються виставки «Зимовий букет – замість ялинок».

Створити свято у своїй оселі, на робочому місці можна не знищуючи природу – це зручно, гарно, актуально і модно в сучасний час!

Ю.О. Карпенко, С.О. Потоцька

Рождественский фильм: От видений к подаркам

В средневековом католицизме с Рождеством связывалось чудо примирения. Ангелы, а то и сама Мадонна являлись в видениях святым, блаженным или просто детям, потому что на Рождество дверь между телесным и духовным мирами приоткрывалась. К услугам тех, с кем не случалось полезных видений, были рождественские представления на ступенях соборов и кукольные вертепы. В канун этого праздника Папа мирил враждующих претендентов на престол, а простые клирики читали народу проповеди о недопустимости насилия в семьях и на улицах. То есть социальный смысл праздника был в том, чтобы снизить опасный уровень агрессивности во всем обществе. Позже, в протестантизме, ставшем моральным кодом раннего капитализма, мистические откровения и призыв к примирению братьев во Христе отступили на второй план, а главной идеей Рождества стал подарок. Бог награждает нас за правильное поведение не в посмертной жизни, а сейчас и здесь, и делает это вполне материально.

Сначала это касалось только детей, которым якобы недоступно более отвлеченное понимание чуда, но потом, учитывая растущую инфантилизацию буржуазного общества, ожидание подарка стало всеобщим рождественским настроением. Святой Николай из византийского епископа превратился в Санту с большим мешком. Буквально за пару поколений изменился даже смысл одного башмака (или носка), который оставляют под елкой. Если вначале это был символ годового перехода — одной ногой мы еще в старом солнечном цикле, а другой — уже в новом, то теперь пустой ботинок или чулок стал просьбой оценить наше поведение и поощрить хозяина обуви чем-нибудь весомым. Все это отразилось в рождественском рассказе для популярных журналов, а потом и в сентиментальном, по-детски трогатель-

ном рождественском фильме, каких выходит немало к праздникам каждый год. В мелодрамах, вроде «Отпуска по обмену» или нашей

«Иронии судьбы», каждый должен в конце концов попасть в мир своей мечты и получить по «Новогоднему тарифу» именно то, без чего давно мучился и чего так давно заслуживал. В рождественской серии «Том и Джерри» ненадолго мирятся и обмениваются дарами непримиримые мышь с котом.

Рождество стало фестивалем покупательной способности граждан и парадом благотворительности корпораций в виде самых щедрых распродаж. Современное рождество предлагает новую формулу социального огласия: чудо, гарантия мира и повод для оживления любви состоит в том, что мы снижаем цены, а вы больше покупаете. Короче и ярче всего эта идея выражена даже не в кино, а в новогодней рекламе, вроде «Праздник к нам приходит с «Кока-Колой»!». Эта корпорация,

кстати, во многом ответственна за нынешний имидж Санта Клауса, так как активно использует его в рекламе со времен Великой депрессии. Волшебное средство «Коки», улучшающее жизнь, рекламировалось Сантой как лекарство от этой самой депрессии и замена алкоголя в период сухого закона.

Кем вообще был святой Николай до того, как заняться рекламой? Почему на иконах его изображали с мешочками, полными монет? Чудо, прославившее этого святого, обошлось без мистики — он продал все свое имущество и отдал деньги трем сестрам, которых отец, задолжавший кредиторам, собирался отправить проститутками в лупанарий. То есть будущий Санта-Клаус их спас от самопродажи не в широком, но в самом узком и непосредственном смысле.

Рождественское кино — набор моделей поведения, желательных для такого ежегодного превращения.

Невыносимая пошлость Рождества

Однако если все время славить, многим становится приторно до тошноты.

Поэтому, наверное, активисты «Сообщества Какофонии» ежегодно караются Сантами и устраивают хэппенинги на

европейских и американских улицах, пока их не усмиряет полиция.

Каждый из нас расщеплен Рождеством пополам: являясь, с одной стороны, жертвой рынка, доверчивым потребителем, с другой стороны, человек остается и сообщником того же рынка, вынужденным организовывать и оплачивать рождественский спектакль для окружающих или, по крайней мере, потреблять повсеместную новогоднюю мифологию. Эти две противоположные роли — получатель подарка и

покупатель подарка – не должны прямо сталкиваться в сознании, провоцируя открытую шизофрению, но обе должны быть отражены в медиа. Нельзя оставить без киновыражения инфернальную изнанку зимнего праздника.

Спродюсированный Тимом Бёртоном по его собственному сценарию кукольный мультмюзикл **«Кошмар в рождественскую ночь»** рассказывает о жизни потустороннего города «Хэллоуин», население которого похоже на ассортимент магазина детских ужасов, – зубастые тыквы, скелеты, сшитые из кусков чужих тел,

мертвые принцессы и т.п. Их король Джек Скелетон случайно попадает через лесное дупло в «Город Рождества» и настолько очаровывается тамашным благолепием и елками-подарками, что решает похитить настоящего Санту и устроить детям этот праздник своими силами. Хэллоуинцы издевательски называют Санту «Сэнди-Клешня». Джек несется к нам по небу на двух запряженных в сани оленьих скелетах – и в результате дети находят под елками дохлых крыс и отрубленные руки в ярких подарочных обертках. Все возвращается на круги своя и хэппи-энд наступает только после того, как инфернального самозванца сбивают в небе ракеты человеческих противовоздушных сил. Церковники критиковали фильм за то, что Джек, изображающий пугало во фраке, некорректно намекает тем самым на христианское распятие. Зато рок-звезды отнеслись к мультфильму с восторгом. В немецкой версии роль «сшитой принцессы» озвучивала панк-знаменитость Нина Хатген, а в нашем дубляже мрачные куклы говорили голосами Гарика Сукачева, Агаты Кристи и Алексея Кортнева. Задолго до «Кошмара» Бёртон уже снимал рождественскую сказку с трагической развязкой про **«Эдварда – руки-ножницы»**. Над утрированным городком американской мечты висит зловещий и манящий за-

мок со спрятанным в нем фрикком – романтической юношей с лезвиями вместо рук. Его выманивает оттуда ходящая от дома к дому продавщица косметики, и Эдвард (Джонни

Депп) узнает в мире полноценных людей, что значит быть забавой для домохозяек, в также популярным садовником и парикмахером. Люди подставляют его, отказывают в обещанном банковском кредите, обвиняют в страшных преступлениях и загоняют обратно в замок, договорившись считать, что они его убили. «Эдвард – руки-ножницы» живет в замке, как вечный дух, отвергнутый людьми и развлекающий самого себя вырубанием скульптур изо льда.

Из **«Рождественской резни Санты»** Дэвида Стаймака мы узнаем, что этот бородатый

старик – не кто иной, как демон, проигравший когда-то ангелу пари и вынужденный выполнять рождественскую работу. Но срок контракта истекает, и Санта

покажет свое истинное лицо – разрушителя и человеконенавистника. В мире, где все ждут подарков и никто точно не знает, за что именно их получит, нарастает массовый невроз – подозрение, что даритель повернется к нам однажды своей недоброй стороной и потребует страшных жертв в обмен на все прошлые приятные чудеса. Затылок буржуазного бога оказывается настолько ужасающим, что никто больше не может вспомнить его добродушного бородатого лица.

Вне столь мистичном **«Плохом Санте»** Терри Цвингофа Санта и его эльф оказываются парочкой криминальных самозванцев, грабящих по ночам супермаркеты, в которых они поздравляют

детишек днем. Эльф – карлик и это очень помогает отключать сигнализацию. Санта много пьет и курит, неводержим в сексе и ненавидит детей – «малолетних попрошайек». Когда Рождество заканчивается, ему хватает денег до Пасхи, а на Пасху он, если только не попадает в тюрьму, наряжается пасхальным зайцем с теми же антиобщественными целями. Все пытается расставить по местам восьмилетний ребенок, верящий в Рождество, но слишком позднее раскаяние абсолютного неудачника не спасает его от полицейских пуль на улице нарядного праздничного города. Именно такой Санта адекватен обществу, показанному у Цвингофа как толпа зомбиро-

ванных телевидением идиотов, стукачей и сексуально неблагополучных шопоголиков, давящих друг друга на праздничных распродажах.

Отношение к сохранившимся рождественским ритуалам выражается двояко: это либо малоумное умиление по всемирно забытому поводу, либо декадентское издевательство над исполняющей ритуалы толпой. В любом случае, мы имеем дело с отказом от изначального сюжета. Мы часто слышим, как богоборческий советский режим пытался отменить христианство извне, доказав всем его несостоятельность и разобрав храмы на кирпич. Капитализм съел христианство изнутри, не тронув ни одного собора или ритуала. Рыночный инкубатор вывел новых людей, которые, с удовольствием соблюдая некоторые прежние обряды, полностью лишили их смысла, подчинив этот антиквариат интересам прибыли и законам потребления. И пока капитализм существует, на месте прежних праздников не сможет возникнуть никакой новой универсальной морали.

Алексей Цветков

Усі ми неймовірно різні особистості. Усі народилися під різними зірками, а отже відносимося до різних зодіакальних та східних знаків. Кожен із нас, вступаючи до ЧНПУ імені Т.Г. Шевченка, обрав свій шлях і свій факультет... Але ж наші факультети також мають свої зірки.

Напередодні Нового року редакція Універ.Сіті вирішила зазирнути в майбутнє й розтлумачити послання зірок про долю наших факультетів у наступному році.

Фізико-математичний факультет (1916 рік створення – рік червоного Дракона). Для Драконів рік Кролика рідко видається успішним, але й зовсім провальним він також не буває. Червоним Драконом, які відносять себе до елементу вогню, Кролик радить зосередитися на фінансових питаннях – звичайно ж, кому ще

займатися фінансами, як не тим єдиним людям у Виші, які вміють їх рахувати. У романтичній сфері доведеться час від часу натикатися на людей, які лише прагнуть вас використати. Особливо сильний натиск цих людей очікуватиметься восени 2011 року – як раз, коли ми всі побачимо наших першокурсників. Отже, любі фізматиші, будьте обережні з нашою підстаючою зміною.

Факультет початкового навчання (1967 рік створення – рік червоного Півня). Півні, переживши всі негаразди року Тигра,

будуть надовіриливо ставитися до всього в новому році, доки не зрозуміють, що Кролик допомагає їм не менше, ніж іншим знакам. Але, там, де будуть з'являтися представники народжені в рік червоного Півня, царюватиме атмосфера довіри. Це допоможе вам весь рік бути прекрасними дипломатами. Що ж стосується романтичних пригод, то вони будуть надзвичайно захопливі й навесні приведуть вас до числення перемог. Отже, дієта філологічного та інших факультетів стережіться, наступного року весна – не ваш зоряний час.

Факультет фізичного виховання (1966 рік створення – рік червоного Коня). До представників цього знаку Кролик налаштований доброзичливо та застерігає, що будь-які неприємності, з якими доведеться зіштовхнутися Коням наступного року, будуть створені ними самими. Кролик спонукає вас до створення колективних проектів. Задумайтесь над цим і, можливо, уже скоро ми побачимо ще більше завойованих нагород у командних змаганнях.

Технологічний факультет (1981 рік створення – рік білого Півня). Ось про що можна із впевненістю сказати, що вони йдуть правильним шляхом. Адже навіть колір року їх створення – білий – відповідає стилю Металу. Тож тримайте хвилю – цей рік саме Ваш. Та Кролик, усе ж нагадує, що головними вашими ворогами цього року будете ви самі, тож будьте обережні із власними амбіціями та емоціями.

Хіміко-біологічний факультет (1982 рік створення – рік чорної Собаки). Кролик радить вам працювати наполегливо, творчо й бути обережними з власними емоціями, адже ваша стихія – Вода – може багато чого запам'ятовувати.

Крім того, наступний рік пропонує вам постати перед іншими в зовсім новій ролі,

як в навчанні й роботі, так і у власних захопленнях. Можливо, саме вас, любі хіміки, ми нарешті побачимо на культурних заходах університету – не лише в залі, а й на сцені!

Психолого-педагогічний факультет (2004 рік створення – рік зеленої Мавпи). Наступного року представники цього факультету як ніколи будуть дотримуватися правила – стати найкращими в усьому. Для них відкриті будь-які можливості. Та, шановні психологи й соціальні педагоги, Кролик застерігає вас, що цього року краще нікому не казати, що ви найкрасивіші й найрозумніші, адже в рік Кролика знайдуться ті, хто перевірить ваші таланти.

Філологічний факультет (2006 рік створення – рік червоної Собаки). У рік білого Кролика представникам волею стійкі випадки гарна можливість у реалізації ваших планів та задуманих проектів. Цього року наші філологи розкриються як творчі особистості й нарешті принесуть своєму факультету гармонію та спокій. Пам'ятайте, якщо зірки можна запалити, то наступними будете саме ви!

Інститут історії, етнології та праознавства імені О.М.Лазаревського (2009 рік створення – рік Бика). Вас очікує принаймні кращий рік, ніж минулий. Настрій буде просто неймовірним. Адже Бикам сподобається, що повернувся лад, і вони зможуть ще більш наполегливо попрацювати в наступному році. Але озирніться навкруги і ви неодмінно помітите, що життя яскравіше, ніж вам здавалося раніше, мистецтво поряд – пам'ятайте про це. Щастя не лише в роботі й знайденні на розкопках артефактів.

Хай вам усім щастить у Новому році! Слухайте своє серце, адже воно краще за будь-які зірки чи знаки зодіаку підкаже правильні шляхи та рішення.

Видання Чернівецького національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, студентського профкому та профкому викладачів

Виходить щоквартально

Редакційна колегія:
Коновальчук Марина
Ольховик Марина
Чугай Іра

Адреса редакції:
кім. 405-А, новий корпус,
вул. Гетьмана Полуботка, 53
м. Чернівці, 14013
тел./факс (0462) 677414
e-mail: Univer-city-chdpu@mail.ru

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати матеріали.
За достовірність матеріалів та рекламних оголошень відповідають автори

Оригінал-макет виготовлено на базі редакції.
Макетування та дизайн:
Сергій Шемедюк
Рома Черкас
Дмитро Замогильний

Віддруковано
ФОП «Єрмоленко О.М.»
Друк офсетний
Обсяг 3 друк. арк.
Наклад 600

До уваги читачів «УНІВЕР.СІТІ»!
Передплатити видання можна за адресою редакції.
Вартість комплексу 10 грн.

Філологічний факультет із задоволенням хоче привітати Ірину Чугай, одного з редакторів Універ.СІТІ, культурного діяча факультету, талановиту особистість і просто красуню з Днем народження!

Увага – конкурс для обдарованої молоді!

У грудні 2010р. триває підготовка до регіонального етапу V Всеукраїнського конкурсу «Новітній інтелект України», фінальна частина якого відбудеться у квітні 2011 року. Конкурс має на меті пошук талановитої молоді для залучення до активної суспільної діяльності, підтримку обдарованих учнів, студентів, молодих науковців.

Для участі у конкурсі запрошуються учні старших класів, студенти, молоді дослідники віком до 35 років, які мають подати конкурсні роботи до 15 січня 2010 р. На переможців чекають сертифікати учасників та грошові премії, цікаве спілкування і можливість отримати досвід щодо написання проектів.

Усі деталі конкурсу можна дізнатися на сайті:

www.novi.org.ua, www.ukraine3000.org.ua.

у м.Чернівці за телефонами (050)54 55 333; (093)67 98 496,

e-mail: mari_university@ukr.net